
Aleqa Hammond (Hovedindlæg)

[Grønlandsk hilsen]. Fru præsident, kære kolleger, ministre og medlemmer af Nordisk Råd. Det var en grønlandsk hilsen, jeg startede med. Jeg føler mig næsten som derhjemme her i Norge. For lidt siden har jeg spist frokost hos kongen. Vi fik rensdyrkød. Vi deler samme smag for godt kød.

For fem år siden stod jeg også her på denne talerstol for at deltage i de fælles nordiske diskussioner om vores fælles samarbejde. Vi havde i foråret en valgkamp i Grønland, og hvis jeg der havde sagt, at folk skulle stemme på mig, fordi jeg ville til session i Oslo, så ville folk nok have tænkt: Nu rabler det virkelig for hende. Jeg ved det ikke, men der er måske nogle af mine nordiske kolleger her i forsamlingen, der har prøvet at gøre det, at komme til Nordisk Råd til en mærkesag i deres valgkamp?

Når vi skal diskutere visioner for det nordiske samarbejde, skal vi i Selvstyret først og fremmest huske på, at vi som udgangspunkt er et arktisk folk og ikke et nordisk folk. Den nordiske bosættelse i Grønland med direkte betydning for vor tid var jo først af blivende karakter i anden omgang. Historien med Hans Egede kender vi alle sammen. Der er noget med Norge. Men vi er altså i hovedsagen et arktisk folk. Vi er blevet en del af den nordiske familie i kraft af den kultur, der kom til os udefra for nu næsten 300 år siden. At udviklingen af vores skriftsprog blev foretaget af en tysker, viser jo blot, at globalisering altid har været kristendommens ambition. Nogle vil så hævde, at det kulturelle overgreb, som kristendommen begik mod den kultur, som vore forfædre havde, er i orden. Men det ligger jo nok også lidt i, at vi selv er blevet kristent opdraget.

Et af min regerings vigtigste projekter for at sikre en i alle henseender

bæredygtig udvikling på vej mod vores selvstændighed er forsoning. Hvis vi i de kommende år og den kommende tid vil bruge kræfter på at komme overens med vores historie, er det nu så mærkeligt? Det synes jeg ikke. For mig er forudsætningen for at kunne deltage i en ligeværdig dialog med gode naboer og folk fra andre lande, at jeg har orden i mit eget sind. Sådan er det også for et folk. Et folk skal kunne være stolt af sig selv, uden at der sidder noget og gnaver, som dragen Nidhug ifølge den nordiske mytologi gjorde i roden på Yggdrasil.

For os er visionen om det nordiske samarbejde, at vi fortsat vil arbejde sammen i tillid, at vi kan diskutere ting, at vi kan løse uoverensstemmelser i dialog og i respekt for hinanden. Vi har udviklet et næsten fælles arbejdsmarked, en uddannelses- og socialsektor, som borgerne på tværs af grænser føler sig trygge ved. Vores vision for det nordiske samarbejde indeholder selvfølgelig også det sidste afgørende skridt: at vi i Grønland går over til fuldt medlemskab. For os, der har overtaget størstedelen af de opgaver, som en traditionel stat har, er det en naturlig udvikling. For nogle kan dette måske synes lidt besværligt, fordi man skal til at ændre i Helsingforsaftalen, men hvem ved. Hele vores grønlandske frigørelsesprojekt er gang på gang blevet mødt med, at der bliver sagt, at "Det kan man da ikke, fordi der er" ... et eller andet.

Knap var hjemmestyreloven trådt i kraft, før vi havde en folkeafstemning om et vigtigt udenrigspolitisk emne: udmeldelsen af EF. Udenrigspolitik var ikke en del af hjemmestyreloven, men det var politik, og vi fandt en politisk løsning, som på afgørende vis ændrede vores tilknytningsforhold til EF, i dag EU, nemlig fra medlemskab til en gensidig aftale. Med al respekt for nordisk samarbejde er EU-aftalen sammen med den forsvarsaftale, vi i rigsfællesskabet har med USA, nok den vigtigste udenrigspolitiske aftale for Grønland. Og i politik er meget muligt. Det kan jo være, at min gode kollega Jyrki Katainen en dag får brug for en stabil leverandør af brændsel til nogle af de nyere finske elværker.

De nordiske lande har en lang tradition i FN for at tale med én stemme. Vi arbejder nu både i Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd for at skabe grundlaget, for at vi også kan gøre det samme i Arktisk Råd. Det er også en

del af vores vision for nordisk samarbejde, at vi udvikler Nordens rolle som en regionalpolitisk aktør. Talsmænd for det nordiske samarbejde har ved flere lejligheder fremført, at Norden samlet er verdens tiendestørste økonomi. Derfor: Hvis man diskuterede samarbejde med andre, er udgangspunktet, at det i princippet hører hjemme i G20.

Ved den seneste session i Helsinki var et af de største samtaleemner rapporten om nordiske fællesskaber til Nordisk Råd, der omtaler det nordiske forsvarssamarbejde som et eksempel på videreudvikling af samarbejdet på en enkel og smidig måde. Arbejdet med at inddrage Sverige og Finland i luftovervågningen af islandsk territorium er en illustration af det. Dette kan ses som et bevis på, at den del af forsvarspolitikken, der handler om overvågning, nu er blevet til et samarbejdsområde i de nordiske lande. Med de store områder, som vi har i Arktis, kunne det næste skridt jo være en nordatlantisk droneeskadrille. En sådan enhed ville på en langt billigere måde end konventionelle fly kunne holde øje med den stigende aktivitet til lands og til vands, som vi i dag har i vores del af det arktiske område.

Vores vision for det nordiske samarbejde omfatter således, at vi bruger det fine system, vi allerede har i dag, til at løse eksisterende arbejdsopgaver i fællesskab. Som bekendt har de nordiske regeringsledere i dag underskrevet en deklARATION om det nordiske samarbejde, der skal slette eksisterende grænsehindringer og modvirke nye. Sammen med det skal vi holde os for øje, at det i det nordiske samarbejde vil være en gevinst for alle parter, at selvstyrende lande fuldt og helt deltager i arbejdet. Tak for ordet.

Informasjon

--

Tale nummer

8

Type

Hovedindlæg

Person

[Aleqa Hammond](#)

Speaker role

Formand for Naalakersuisut

Dato

29.10.13 17:24